

מ"ת 48222/02/17 - מדינת ישראל נגד ג'האד בושקאר

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 48222-02-17 מדינת ישראל נ' בושקאר

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	ג'האד בושקאר

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וזאת לאחר שהוגש נגדו כתב אישום (תיק 48195-02-17) המייחס לו עבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה.

העבירה המיוחסת למשיב הינה מיום 20.1.17, הוא נעצר ביום 16.2 ומעצרו הוארך עד כה לפי החלטת כב' השופטת אניספלד מיום 17.2 וכב' השופט ד"ר פלאח מיום 20.2.

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), הוא הקובע את מסגרת הדיון בבקשה מעין זו.

לפי הוראות הסעיף ניתן להורות על מעצרו של נאשם, עד תום ההליך המשפטי נגדו מכמה עילות, אשר הרלוונטיות לענייננו היא קיום חשש שהנאשם יסכן את בטחון הציבור אם לא ייעצר. עוד קובע הסעיף מספר סייגים והם קיום ראיות לכאורה לאשמתו של המשיב, והיעדר אפשרות "להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

2. עם זאת, דרישה ראשונית היא כי בידי המאשימה יהיו "ראיות לכאורה להוכחת האשמה", והדיון בבקשה שהתקיים בפניי אתמול נסב בעיקרו על נקודה זו, כאשר ב"כ המשיב טוען שאין בסיס ראייתי כלשהו, ואפילו לא כזה אשר הצדיק מעצרו של המשיב עד היום לשם מתן החלטה בבקשה.

אין חולק כי הראייה העיקרית הקושרת את המשיב לעבירה היא ראיית ה - ד.נ.א המפורטת בסעיף 3 ו' לבקשה. הראיות שבסעיפים 3 א' עד ה' ו - ז' הינן ראיות לביצוע הפריצה והגניבה, אך אינן קושרות את המשיב דווקא, ואילו הראיות המפורטות בסעיפים 3 ח' ו - ט' הינן בעוצמה פחותה.

3. באשר לראיית ה - ד.נ.א. אין מחלוקת כי טרם הוגשה חוות דעת מלאה, אולם קיים מזכר מיום 9.2.17 לפיו

"החשוד המתאים" לפרטי המוצג שהתקבל מזירת הארוע הינו המשיב דן.

הסנגור טען כי אין מדובר בזיהוי הקושר את החשוד, אלא בבקשה למעבדה לזהות האם המימצא מזירת האירוע תואם לחשוד. כפי שאישר הסנגור בפתח הדיון, הוא העלה טענותיו בטרם עיין בחומר הראיות באופן מעמיק, עובדה שגרמה לו לשגגה והעלאת הטענה דן שאין בה ממש.

מימצא הדם מזירת האירוע ניטל בידי השוטרים בטרם היה חשד לעבריין ספציפי כלשהו ונשלח למעבדה. **החשד הראשוני כנגד המשיב התעורר בעקבות אותה התאמה שנמצאה בין המימצא מהזירה ובין דגימה ישנה שלו**, שניטלה בשנת 2008. לפיכך הטענה כי אין בדיקת מומחה המשווה בין המימצא לבין דגימה שניטלה מהמשיב אינה נכונה. על גבי המסמך נרשמה ההערה כי לשם עריכת חוות דעת יש לדגום את החשוד פעם נוספת במסגרת התיק דן. פעולה זו בוצעה ביום 19.2 דגימה נשלחה למעבדה וחוות דעת סופית צפויה להתקבל בזמן הקרוב.

גם טענות הסנגור בדבר עדכון הטופס אינן ברורות. ההערה היא בדבר עדכון של הטופס עצמו, ולא של האמור בו, וזאת בלא קשר לבדיקת המימצא שהתקבל. באופן דומה לא מצאתי ממש בשלב זה בטענות כנגד שרשרת המוצג.

אכן אין עדיין ראיית ד.נ.א. מלאה, אולם בוודאי שקיימת ראייה לכאורה שדי בה לשלב זה של הדיון.

4. מעבר לראיית ה - ד.נ.א., שהיא בוודאי ראייה חזקה המסבכת את המשיב, קיימות כנגד המשיב אף ראיות כמפורט בסעיפים 3 ח' ו - ט' לבקשה. אפשר וראיות אלה לבדן לא היה בהן די כדי לעמוד בדרישה לקיומן של ראיות לכאורה, אולם כתוספת לראייה העיקרית הן מחזקות את הבסיס הראייתי כנגד המשיב.

אשר על כן, אני קובע כי כנגד המשיב קיימות ראיות טובות לכאורה כנדרש בשלב זה של הדיון.

5. למשיב עבר פלילי משמעותי לרבות הרשעות בעבירות סמים ועבירת שיבוש הליכי משפט בגינן נשפט לתקופות מאסר שונות, כך שבוודאי שעולה ממנו לכאורה מסוכנות של ממש.

מאחר והדיון התמקד בשאלת קיומן של ראיות, לא הוצגה בשלב זה חלופה מעצר ולא ניתן לשחרר את המשיב, מבלי שתונח בפני בית המשפט תמונה ברורה, אשר ממנה ניתן להשתכנע מהי חלופת המעצר התואמת את נסיבות המקרה ואת נסיבותיו האישיות של המשיב. נטל ההוכחה להראות התאמת חלופת המעצר, מוטל על הנאשם.

אשר על כן, מבלי לפגוע בזכותו של המשיב להציג חלופת מעצר ולקיים בה דיון, אני מקבל את הבקשה בשלב זה ומאריך את מעצרו של המשיב עד החלטה אחרת.

ניתנה היום, 23 ב-23 פברואר 2017, במעמד המשיב, בא-כוחו עו"ד בלומנפלד וב"כ המבקשת עו"ד גב רחלי עמר.